

Навіны

БЕЛАРУСКАГА НАРОДНАГА ФРОНТУ "АДРАДЖЭНЬНЕ"

нумар 4 (21)

ЧЭРВЕНЬ 2000 г.

Кроніка

Кіраўніцтва БНФ наведвае рэгіёны Беларусі

Пасля гарачай палітычнай Вясны Фронт вырашыў ня старчаваць набраны тэмп працы. З чэрвеня началіся паездкі кіраўніцтва БНФ "Адраджэнье" й Партыі БНФ у рэгіёны краіны. Днямі фронтаўцы наведалі ўсходнюю Беларусь.

Намеснік старшыні БНФ "Адраджэнье" й Партыі БНФ Вячаслаў Сіўчык, адказны сакратар Управы Аляксей Кавалец і старшыня Гомельскай абласной арганізацыі БНФ Віктар Раманішка наведалі структуры арганізацыі на Гомельшчыне.

Падчас паездкі адбыліся сустрэчы зь сябрамі суполак у Мазыры, Жыткавічах і Лельчицах (тут суполка была адноўленая). У Нароўлі была створаная рэгіональная арганізацыя БНФ. Падчас сустрэчаў зь сябрамі БНФ кіраўнікі Фронту тлумачылі пазыцыю арганізацыі ў беларускіх палітычных актуаліях. Вялікую цікавасць для сябраў рэгіональных арганізацыяў мелі пытанні пра Кангрэс дэмакратычных сілаў, Усебеларускі зъезд за незалежнасць і правдзейнасць БНФ увесень.

Андрэй УРБАНОВІЧ

БНФ – за гарачую ваду

У прыгарадзе Менску Гатаве людзі засталіся без гарачай вады. Сямітысячнае мястэчка перажывае такое выпрабаванье ўжо другі год запар – летасць гарачая вада тут была адключаная з лета да самых восеніескіх халадоў.

Сёння ситуация тая ж самая – да каstryчніка вады ня будзе. Жыхары пратэстуюць супраць тых адиносінаў да сябе з боку ўладаў: ня варта казаць пра тое, што адступнасць гарачай вады – гэта ня толькі адступнасць выгоды, але й наўпроставая небяспека для здраўя й жыцця. Як кажуць мясцовыя

Працяг на стар. 2

Падчас Маршу Свабоды – 2, адной з найбольш масавых акцыяў беларускай апазыцыі

Якой была Вясна – 2000?

Прайшоў месяц ад заканчэння Менскай Вясны – 2000, якая ўжо ўвайшла ў сучасную гісторыю Беларусі. Вясна стала адным з самых цікавых і паспяховых момантаў барацьбы за незалежнасць. Час, які прайшоў праслья завяршэння гарачай палітычнай кампаніі, дае магчымасць аб'ектыўна паглядзець на ейныя вынікі, даць адзнакі, а таксама і спрагнаваць развіцьцё падзеяў на самы бліжэйшы час. "Навіны БНФ" звязнуліся з пытаннямі да людзей, якія актыўна спрычыніліся да арганізацыі і правядзення Вясны – 2000. Што яны думаюць пра вынікі кампаніі? Якой бачаць палітычную Восень – 2000?

Вячаслаў СІЎЧЫК, намеснік старшыні БНФ "Адраджэнье" й Партыі БНФ

Вясна 2000 году была вельмі паспяховая для апазыцыі. Ні забаронамі, ні спробамі задушыць масавыя акцыі, выступленыні людзей, рэжым нічога ня змог дасягнуць. Менавіта вынікам Вясны-2000 сталі тыя дакумэнты, якія ўжо прынятыя Кангрэсам ЗША; узыніклі новыя падыходы ў адиносінах да беларускай сітуацыі ў эўрапейскіх структурах. Калі б не было самаахвярнай барацьбы на вуліцах Менску ды іншых гарадоў падчас вясны 2000 года, гэтых вынікаў мы б ніколі ня мелі.

Хацеў бы выказаць вялікую ўдзячнасць усюму кіраўніцтву БНФ, шматлікім актыўістам Фронту, нашым

прыхільнікам, якія прыкладі ўсе намаганыні дзеля таго, каб вясна 2000 году сталася кампаніяй аб'яднанай апазыцыі. Я лічу, што сёньняшні рэжым ня пойдзе на перамовы з апазыцыяй, таму мы ня будзем удзельнічаць у тым, што рэжым называе "выбарамі ў палату прадстаўнікоў". Думаю, што нам усім трэба будзе разам правесыці кампанію "Гарачай восені" – некалькі масавых акцыяў.

Хацеў бы нагадаць: калі ў нас было тры масавыя "Вясны" — у 1996, 97, 2000 годзе, то яшчэ ніводную "Восень" апазыцыі арганізаваць не удалося. У гэтую восень нам неабходна праводзіць вулічныя кампаніі. Мне вельмі хацелася б, каб дзеля гэтага былі выкарыстыя тра-

Працяг на стар. 2

Кроніка

БНФ – за гарачую ваду

Працяг са стар. 1

жыхары, Гатава займае першас месца ў Менскім раёне паводле колькасці захвортваннія на часотку. Забясьпечваць мястэчка гарачай вадой павінна вялікае прадпрыемства “Другасныя чорныя мэталы”, дырэктар якога зьяўляецца дэпутатам раёнаага Савету – але свае абавязкі прадпрыемства не выконвае.

Зразумела, што далей трываць такую ситуацыю жыхары мястэчка ня могуць. На абарону іхных правоў стала Менская раённая рада БНФ. Яе старшыня, Юрас Зянковіч, съцвярджае, што ситуацыю з гарачай вадой у Гатаве выправіць магчыма. “Адказнасць за такое стаўленне да жыхароў мястэчка мусіць несыці кіраўніцтва “Другасных чорных мэталаў” на чале зь іхным дырэктаром” – кажа сп. Зянковіч. Цяпер Менская раённая рада БНФ вырашыла ініцыяваць працэс адклікання гэтага дырэктара-дэпутата з райсавету.

Аляксей ШЭІН

Баранавіцкая арганізацыя БНФ займаеца проблемамі гораду

Баранавіцкая арганізацыя БНФ “Адраджэнне” спрабуе з'яўрнуць увагу кіраўніцтва гораду на надзёныя проблемы: патрабуе самы небяспечны пешаходны пераход прывесці ў стан, які б адпавядаў правілам дарожнага руху.

Штодзень сотні й нават тысячи жыхароў і гасцей гораду праходзяць па пераходзе, дзе німа ні стоп-лініі для аўтамабіляў, ні “зэбры” пешаходаў, а хуткасць руху транспорту не абмежаваная.

Акрамя таго, Баранавіцкая рада БНФ “Адраджэнне” патрабуе пакласці асфальт ці ходніковую плітку хадзяці ў цэнтры гораду, а таксама адрамантаваць і пафарбаваць агароджу двароў на гэтым адрэзку.

Мяццовыя фронтайцы з'яўртаюць увагу, што на рашэнніе гэтых проблемаў патрэбныя невялікія сродкі ў парыўнанні з тымі, якія пайшли на вядомыя ў горадзе “аб'екты”, напрыклад, былы гаркам, тэнісныя корты, “народныя” гулянні і інш.

Алеся МАРЦІНКЕВІЧ

Супрацоўніцтва з жаночымі арганізацыямі

27 траўня ў Бабруйску адбылася сустрэча сябраў БНФ з прадстаўнікамі жаночых арганізацый горада. Вынікам спаканання стала прыняцце рашэння аб супрацоўніцтве ўзаемадапамозе.

Алена ВАЛЫНЕЦ

Якой была Вясна – 2000?

Працяг са стар. 1

дыцайныя нашыя даты. Пачынаць трэба яшчэ з лета, 27 ліпеня, у дзясятую гадавіну прыняцця Дэкларацыі аб незалежнасці. Гэтая дата дае нам магчымасць правесці шэсцій мітынгі ня толькі ў Менску, але й у іншых гарадах Беларусі. Тоё ж самае тычыцца і Дня вайсковай славы 8 верасьня.

Мы мусім таксама падтрымліваць дзейнасць прафаюзаў — гэты восеньню будуць іхныя акцыі. Думаю, што будзе праведзены Марш Свабоды-3, і мне вельмі хацелася б каб гэтыя акцыі мелі сапраўды нацыянальны характар, каб гэта былі ня толькі менскія акцыі, каб яны адбываліся ўсіх гарадах і мястэчках Беларусі, бо цяпер толькі ад нашай рашучасці, нашай арганізаціі ўсё ў залежыць.

**Вінцук ВЯЧОРКА, старшыня
БНФ “Адраджэнне” і Партыі БНФ**

Вясна – 2000 была, у першую чаргу, імем палітычнай кампаніі, а зусім не сезону, які, маўляў, быў і закончыўся. Палітычная праца ня скончылася з Вясной – 2000. Гэта быў плян, які ставіў, магчыма, не глябальныя, але зусім канкэртныя й рэалістычныя мэты. Перадусім – вярнуць беларускім незалежніцкім палітычным сілам вобраз сілаў рэальных, сілаў, здольных вывесці на вуліцы дзясяткі тысячаў людзей, прычым ня толькі ў Менску, а яшчэ ў пары дзясяткаў гарадоў. Задачай Вясны – 2000 было прадманстраваць і Москве, і заходнему сусвету, што ў Беларусі хапае грамадзкай энэргіі дзеля таго, каб бараніць незалежнасць і, па-другое, жостка стаяць на пэўных умовах дзеля перамоваў з рэжымам, каб выбары адбываліся ў дэмакратычных варунках. Адразу зазначу, што гэты апошні пункт веснавога парадку дня ў мяне, як і ў многіх, выклікае найбольшы скептыцызм. Я ня надта веру, што Лукашэнка хоць калі-небудзь пагодзіцца на сапраўды дэмакратычныя выбары ў сапраўды дэмакратычных варунках. Але размыванье вэртыкаль, расхістванье антыдэмакратычнай систэмы кіравання стварае спрыяльнную ситуацыю для вяртання канстытуцыйнай законнасці. І мне здаецца, масавыя акцыі засведчылі, што мы здольныя выконваць паставленыя мэты. Кажучы “мы”, я маю на ўвазе і БНФ, і саюзныя з намі палітычныя сілы, зь якімі мы ў нейкіх дэталях, вядома ж, разыходзімся, але згодныя ў галоўным: у абароне незалежнасці і ў барацьбе супраць дыктатарскага рэжыму.

Своеасаблівым замежнапалітычным падсумаваннем і праверкай міжнароднага рэйтынгу палітычнай Вясны – 2000 ды “абноўленага” ablічча беларускай незалежніцкай апазыцыі стала мая паездка ў Лёндан і паездка аб'яднанай апазыцыі ў Вашынгтон.

Што тычыцца палітычнага прагнозу на восень, то пазыцыі, набытыя ўвесну, мы ўтрымаем і разаўсю. Да чиста палітычных пратэстаў, якія матывуюцца трывогай за лёс незалежнасці й нянявісьцю да дыктатуры, дададуцца, нарэшце, пратэсты сацыяльныя. Акрамя таго, лукашэнкаўскі рэжым – як ровар. Ен стабільны, пакуль самаўзмациеніца. Як толькі ён запавольвае хаду ўзмациненія дыктатуры, то валіца на бок. Тоё, што Лукашэнка цяпер ідзе на ўсялякія саступкі: запрашаюць менш прынцыповых прадстаўнікоў палітычнай апазыцыі на БТ, зацягваюць у сумнёўныя дыялёгі – усё гэта мае адваротны бок. Вэртыкалъ, асабліва ніжэйшага й сярэдняга ўзроўню, бачыць, што рэжым зусім не такі ўсемагутны, што калі на яго добра ціскнуць зь сярэдзіны, беларускаю рукою, то ён адпаўзас.

**Юры ХАДЫКА, намеснік
старшыні БНФ**

Падзеі вясны 2000-га году выклікаюць у мяне аптымізм. Яны пакінулі ўражанье арганізаціі, прадуманаасці й далі эфект нарастаючай. Канешне, можна было б чакаць і большай выніковасці, але, тым ня менш, колькасць дэмантрантаў увесь час павялічвалася, і гэта нараджае надзею на восень гэтага году дый на наступны год.

Сапраўднае змаганье з дыктатурай у нас адбудзеца ў 2001 годзе падчас презыдэнцкіх выбараў. Таму вельмі важна гэты восеньню і наступнай вясной не згубіць становічную дынаміку, якая выразна выявілася ўвесну 2000-га.

Мне падаецца, што восень будзе надзвычай складаная. Ня будзем зараз прагнаваць гладкае развіццё падзеяў, бо ўсё будзе цяжкім. Рэч у тым, што вельмі верагодным становіщам варыяント байкоў недэмакратычных выбараў, якія будзе называць рэжым Лукашэнкі. А ўсё гэта будзе выклікаць незвычайнія падзеі. Таму я думаю, што восень будзе канфліктаю.

**Зымішер БАНДАРЭНКА,
каардынатор Хартыі’97**

Вясна – 2000, бадай, самая паспяховая акцыя апазыцыі за апошніх некалькі гадоў. Посьпех заключаецца ў тым, што апазыцыя дзейнічала скансалідавана, як адно цэлае. Была не адна масавая акцыя, а некалькі моцных буйных акцыяў. І яшчэ адзін станоўчы момант – тоё, што гэту скансалідаванасць апазыцыі ў падтрымку яе з боку народу заўважылі на Захадзе реальна. Візит аб'яднанай апазыцыі ў ЗША, у іншыя заходнія краіны якраз пацвердзіў, што Вясна – 2000 не засталася незаўважанай у сусвете. Нельга казаць пра восень. Што тычыцца

весені, то нельга казаць толькі пра “весень”, трэба казаць і пра “Лета – 2000”, якое будзе вельмі напруженым. Будзе праведзены Кангрэс дэмакратычных сілаў. Плянунца правядзеніе перамоўваў паміж партыямі аб агульных падыходах і сцэнарах у стасунку да магчымых выбараў. Будзе актывізаваная дзейнасць апазыцыі і ў міжнародным кірунку. Беларуская апазыцыя павінная замацаваць посьпехі Вясны – 2000.

Павал СЕВЯРЫНЕЦ, старшыня Маладога Фронту

Менская Вясна – 2000, мне здаецца, – адна зь лепшых акцыяў апазыцыі за апошнія гады. І рэч тут зусім ня ў колекасці людзей, якія выйшлі на вуліцы, ня толькі ў цудоўным зньешнепалітычным эфэкце. Самае галоўнае – у глыбінных зменах, што адбываюцца ў нашым грамадзтве. Вясна – 2000 сталася такай шматлікай, эфектнай і эфектнай менавіта таму, што ў беларускім грамадзтве адбываюцца калясальныя зьмены. Адбываюцца перамяненіе пратэставай, радыкальной, другаснай апазыцыі ў апазыцию духовую й масавую. Падобную да той, якая 10 гадоў таму амаль ува ўсёй Усходній Эўропе ажыццяўляла пяточыя аксамітныя рэвалюцыі

Вясну – 2000 я ацэнываю перадусім як працэс нацыянальнага абуджэння. Гэта пачатак. Аднак ня факт, што так лёгка ўсё пройдзе – будуць яшчэ і выпрабаваны. Але тое, што нацыянальнае і духове абуджэнне ў Беларусі пачалося – а нацыянальны рух набывае хрысьціянскую сутнасць, на якой грунтуецца ўся цывілізацыя Захаду, сутнасць, на якой і магчымае паўставанье Беларусі як эўрапейскай краіны – гэта факт. І Вясна – 2000 мне здаецца вельмі вялікім посьпехам.

Хацеў бы зазначыць, што менавіта Малады Фронт пачаў і скончыў гэту Вясну: 14 лютага — Акцыя Любові, а праз 3 месяцы — нацыянальныя сіцягі па ўсёй Беларусі і скандаваныне Маладога Фронту на Каstryчніцкім пляцы.

Прагнозы на весень у мене больш асцярожныя. Думаю, што шмат у чым будзе замінаць выбарчая мітусіня, арганізаваная ўладамі. Але працэс нацыянальнага і духовага абуджэння ўвесень будзе ўзмациняцца яшчэ адным вельмі моцным чыннікам – гэта хрысьціянізация, якая будзе ісці да юбілею 2000 году. І гэты духовы ўздым, які адчуе уся нацыя, будзе толькі спрыяць гарставанью нацыянальных сілаў, духовай апазыцыі ў першую чаргу. Цалкам дапускаю, што увесень могуць быць больш масавыя выступленіі за тыя, што былі вясною. Мірныя, але вельмі ўражлівыя выступы беларускай апазыцыі.

— аў Аляксей ШЭІН

Нядоўна Васіль Быкаў, даочы ў Нямеччыне інтэрв'ю беларускай праграме Польскага радыё, адказаў і на пытаньні, што тычыліся БНФ. Пропануем адказы Народнага пісьменніка ўвазе чытачоў нашай газэты.

Васіль Быкаў кажа пра Фронт

— Вы былі адным з заснавальнікаў Беларускага Народнага Фронту. Як Вы ацэньваеце ягоную ролю цяпер, з пэрспектывы часу, праз, бадай, 15 гадоў дзейнасці?

— Фронт – гэта была самая радыкальная, дэмакратычная палітычнае сіла, цяпер яе называюць апазыцыяй. Заслугі БНФ у нацыянальным адраджэнні й дэмакратызацыі вельмі вялікія, думаю, што яны ўжо ўпісаны ў гісторыю і так ці іншай ўплываюць на нацыянальную са- масъвядомасць цяперашніх і будучых пакаленій. Справа, аднак, у тым, што мэтады дэмакратычнага Беларускага Народнага Фронту як палітычнай сілы былі неадэкватныя мэтадам дыктатарскай улады ў Беларусі. Таму праз 10 гадоў вельмі актыўнай, радыкальнай барацьбы за нацыянальнае адраджэнне Фронт практычна пазбаўлены ўсіх сродкаў барацьбы. Апроч ідэі, у яго нічога не засталося – ні прадстаўніцтва ва ўладзе, ні доступу да СМИ. І цяпер, ня гледзячы на ўсю прынцыповасць кіраўніцтва, Фронт знаходзіцца ў вельмі цяжкай сітуацыі.

— А ці ня думаеце Вы, што менавіта з-за гэтай прынцыповасці ў радыкализму Фронт аказаўся слабым? Людзі проста баяліся радыкализму.

— Так у нас гавораць ворагі БНФ і некаторыя прадстаўнікі элітных колаў. Але трэба мець на ўвазе, што у тых умовах, калі пачынаўся рух, гэты радыкализм Фронту быў вельмі дарэчы, ён зрабіў сваё. У тым, што абсолютна правильны рух не набыў масавай падтрымкі ў народзе, не прынес плёну, няма ягонай віны. Мусіць быць зьмененая палітыка Фронту ў дачыненні да ўладаў, але што датычыць уладаў цяперашніх – то тут увогуле ня можа быць адэкватнай палітыкі, таму што дэмакратыя як мае адэкватных сродкаў для барацьбы з дыктатурай. Гэта розныя зявы, і іхнія мэтады не перасякаюцца. Пакуль адныя выпрацоўваюць пазыцыі, другія выклікаюць паліцэйскія сілы. І чыя будзе перамога? Але тым ня меней, Беларускаму Народнаму Фронту ўдалося скальхнушы ту ѿсьменную ўласнай вартасці частку грамадзтва. Канешне, ва ўмовах дэмакраты можно было б дамагчыся, каб гэтыя 10% сталіся пэўным нацыянальным фэрмэнтам, але паколькі ня ўдалося ўтрыманы сувэрэнітэту краіны, усё засталося так як ёсьць.

Вольга ГАРДЗЕЙЧЫК,
Польскае Радыё, адмыслова
для “Навінаў БНФ”

Кроніка

Адбыўся чэрвеньскі Сойм БНФ

10 чэрвеня 2000 году прайшоў чарговы, чэрвеньскі Сойм БНФ “Адраджэнне”.

Галоўнымі пытаньнямі, якія разглядаліся на Сойме, былі палітычнае сітуацыя ў краіне й арганізацыйнае ўзмацненне БНФ. З дакладамі выступілі старшыня БНФ Вінцук Вячорка ды на- меснікі старшыні Вячаслав Сіўчык і Анатоль Фёдарав.

Пасля гарачых падзеяў Вясны – 2000, цяпер, у час пэўнага палітычнага зацішша, Фронт вырашыў скіраваць увагу на ўмацаваныне сваіх структураў у краіне. БНФ актыўна займаецца арганізацыйнай працай і перад Кангрэсам Дэмакратычных Сілаў, які мусіць адбыцца ў бліжэйшы час, і перад вясенскай палітычнай кампаніяй масавых акцыяў.

У гэты ж дзень, 10 чэрвеня, дэлегацыя сяброў Сойму была скіравана на аргкамітэт правядзенія “Ўсебеларускага зіезду за незалежнасць”.

Прэсавая група БНФ «Адраджэнне» й партыі БНФ

16 чэрвеня ў Вільні прайшла сустрэча Вінцuka Вячоркі й Сямёна Шарэцкага. Старшыня БНФ “Адраджэнне” й Партыі БНФ ды сынік Вярхоўнага Савету 13 склікання абл меркавалі сёнянішнюю беларускую грамадзка-палітычную сітуацыю.

Падчас сустрэчы была дасягнутая прынцыповая згода ў стаўленні да задуманых рэжымам выбараў. У сітуацыі, якая склалася ў краіне, ліцаць палітыкі, сапраўдных дэмакратычных выбараў быць ня можа. Тоэ, што мяркуе пра весьці Лукашэнка ўвесень, будзе ня выбарамі, а звычайнім фарсам.

Абмяркоўвалася таксама пытаньне пра грамадзка-палітычную ініцыятывы, якія ўзыніклі ў Беларусі. Суразмоўцы выказаліся пра неабходнасць таго, каб усе гэтыя ініцыятывы ўзгадняліся з легітимным заканадаўчым органам Беларусі – Вярхоўным Саветам 13 склікання.

Аляксей ШЭІН

Вінцук Вячорка: “Тое, што мы пабачылі ў Вашынгтоне — беспрэцэдэнтна”

— Сп. Вячорка, вы вярнуліся з афіцыйнага візыту, падчас якога наведалі дэльце заходнія сталіцы. Якія вынікі мела паездка?

— Лёндан і Вашынгтон — гэта сталіцы, якія засьведчылі сваю прыхільнасць да беларускай незалежнасці хаця б тым, што ў 1994 годзе гарантувалі наш сувэрэнітэт пасля таго, як Беларусь дабрахвотна адмовілася ад расейскай атамнай зброі. На эўрапейскім кантыненце ёсьць некалькі сталіцаў, якія дэмантруюць дастаткова пасльядоўную лінію да Лукашэнкі — гэта Стокгольм, Прага і Лёндан. Хаця, на жаль, у Лёндана пад уладай лейбарыстаў былі розныя палітычныя піруэты (я маю на ўвазе пасльедную паездку Тоні Блэра ў Пецярбург, дзе ён спрабаваў ці то пазумеца, ці то пачаць выхоўваць кагэбіста Пуціна). Але, тым не менш, я пераканаўся, што абедзьве буйныя партыі, ня кажучы ўжо пра партыі меншыя (напрыклад, партыю валійскіх патрыётаў), і чыноўнікі з Міністэрства замежных справаў, ведаюць нашую ситуацыю, падтрымліваюць імкненне Беларусі да

У цэнтры — Сэм Гейдэнсан, аўтар Рэзалюцыі Кангрэсу ЗША пра Беларусь

Зьбігнеў Бжэзінскі, які ёсьць экспертом для ўсяго заходняга съветуту ў тым, што стасуецца эўрапейскай, і наагул — геапалітыкі, і сэнатар Джон МакКейн, іядайні кандыдат у прэзыдэнты ад Рэспубліканскай партыі, які адмыслова прыйшоў на прыніццё з нашым удзелам і выступіў з палымянай прамовай у падтрымку беларускай незалежнасці. Мы дамагліся нашым візыту таго, што ўжо запушчана “ў вытворчасць” рэзалюцыя Сэнату на-конт Беларусі (пасля рэзалюцыі Кангрэсу яна, магчыма, будзе яшчэ мацнейшай); што беларускае пытаньне пастаўлена ў парадак дня сустрэчы Клінтана з Пуціным. Мы пачулі поўную падтрымку нашага “прынцыпу чатырох пазыцыяў”. Чатыры варункі выбараў і пэўны час для іх рэалізацыі пасля іх дасягнення, і затым — свободныя, дэмакратичныя, прызнаныя съветам выбараў. Гэта ва ўсіх вашынгтонскіх кабінэтах было цалкам падтрымана.

— Які імідж мае Беларусь у палітыкаў гэтых заходніх краін?

— Я б сказаў, што зьменны. Яшчэ 8—9 гадоў таму нават чыноўнікі, магчыма, не знаходзілі нашу краіну на мапе. Потым мы выклікалі цікавасць нагэтулькі, наколькі вывозіліся ракеты з нашай тэрыторыі. Пасля наступіла забыццё. І толькі разгул дыктатуры ў нашай краіне, прыход да ўлады “чорнага ката ў чорным пакоі” — Пуціна, і самасгалоўнасць, — рэзкая актывізацыя незалежніцкіх сілаў за апошні год, змусіла зноў заўважыць Беларусь на мапе.

Які імідж мае Беларусь? Імідж краіны, якая, насуперак геапалітычным законам, геапалітычнаму вэктару раптам апынулася ў сферы ўплыву адраджанай імпэрскай Рәсеi. Гэта выклікае, перадусім у амэрыканскіх палітыкаў, дзеячоў, якія ўважаюць Амэрыку за апрышча дэмакратыі, жаданьне дапамагчы аднаўленню дэмакратыі, а там самым — і незалежнасці Беларусі.

— Вядома, што падчас паездкі вы сустракаліся таксама і з беларускай дыяспары.

— Будучы ў Брытаніі, я ніколі не абмінаю магчымасці спаткаца з а. Аляксандрам Надсанам, які ёсьць ня толькі духоўным лідэрам беларускіх грэка-каталікоў, але й сапраўдным маральным і палітычным лідэрам беларусаў Вялікабрытаніі. Скажу, што ён выдатна арыентуецца ў беларускай ситуацыі, і ў гэтым я зноў пераканаўся.

Я ўзнавіў контакты з асноўнымі дзеячамі беларускай дыяспары ў Злучаных Штатах. Меў доўгую тэлефонную размову з Івонкай Сурвілай (Прэзыдэнтам

Разам з Джэсі Хэлмсам, старшынём сэнацкай Камісіі міжнародных справаў.

незалежнасці й дэмакратыі.

А тое, што мы пабачылі ў Вашынгтоне — гэта сапраўды беспрэцэдэнтна. Беларуская тэма, беларуская проблематыка стала “моднаю” ў Вашынгтонскіх палітычных колах. З намі выказалі жаданьне сустракца найбольш уплывовыя і, сярод іх былі і

Інтэрвію

Рады БНР) і такім аўтарытэтнымі дзеячамі, як Янка Запруднік, Вітаўт Кіпель, Антон Шукелойць, дзеячамі маладзейных хваляў беларускай эміграцыі: цяперашнім кіраўніком Беларуска-амэрыканскага задзіночання (БАЗА) Віталём Зайкам. Я пераканаўся ў тым, што мы мусім вельмі шчыльна контактуваць зь беларусамі на чужыне, пастаянна забясьпечваць іх шматбаковай інфармацыяй і дакументамі, якія тут зьяўляюцца й цыркулююць, і я цешуся, што абсолютна ўсе ацэнкі беларускага палітычнага становішча ў нас і кіраўніцтва БНР, кіраўніцтва БАЗА – супадаюць. Дарэчы, кіраўніцтва БАЗА (Запруднік, Зайка, Алеся Кіпель і Расьціслаў Завістовіч) наведалі Вашынгтон праз тыдзень пасля нас, і, фактычна, замацавалі наш замежнапалітычны посыпех ды скарысталі свой натуральны ўплыў, бо яны – гэта тая сіла, да якой Вашынгтон мусіць прыслушоўвацца.

Мы паразумеліся ў такім спэцыфічным пытаньні, як правядзенне Усебеларускага зъезду. І ў БНФ, і ў беларускай дыяспары ёсьць трывога: каб жа толькі не здэвальваваць Усебеларускі зъезд як ідзю, каб ён ня быў проста банаальным чарговым сходам, і, разам з тым, каб не была падважаная легітимнасць і Рады БНР, і Вярховнага Савету 13 склікання. Мы дамовіліся пра беззупынны контакт і каардынацыю з кіраўніцтвам Рады БНР у стаўленні да Усебеларускага зъезду.

— На Ваш погляд, чаму Лукашэнка так іэрвова адрэагаваў на візит аб'яднанай апазыцыі ў Амэрыку?

Таму што гэта ягоная замежнапалітычная параза. Ён меркаваў, што сваёй гульней у дыялёг, маніпуляцыямі і частковымі саступкамі (напрыклад, тое, што Чыгіра не пасадзілі ў турму, а адкалі прысуд), ён здолее схіліць кантынэнтальных эўрапейцаў да сцэнару, да якога яны й так звычайна былі схільныя: да спробаў доўгіх і бясплённых размоваў, каб пераканаць дыктатара. Мы памятаем, што польскай “Салідарнасці” дапамагалі больш не кантынэнтальныя краіны, а Злучаныя Штаты, Вялікабрытанія, Швэцыя. І (не хачу праводзіць беспасярэдніх паралеляў), на вялікі жаль, часам паводзіны эўрапейскіх краінага нагадваюць стравусіныя.

Лукашэнка быў перакананы, што вось-вось ягоны “дыялёг” будзе прызнаны АБСЭ як спосаб выйсці з палітычнага крызысу. Аж тут раптам на найвышэйшым узроўні, узроўні міжнародных камісіяў абедзвюх палатаў амэрыканскага парламента съцвярджаецца зусім адваротнае. А вага Злучаных Штатаў – гэта вага Злучаных Штатаў. Для Лукашэнкі стала абсолютна ясна, што ён праваліўся. Вось адкуль іэрвасць, неўраўнаважанасць і пагрозы.

— Аляксей ШЭІН

vutoki.net

НУМС

вень 2000 г.

Малады фронт

набліжэннем 1 ліпеня, калі павінны адбыцца Сойм Маладога Фронту, на якім плянунецца прыняць праграму для ўсяго нацыянальнага руху моладзі.

Прэс-служба Маладога Фронту

Паўлу Севярынцу не давалі абараніць дыплём

Студэнт V курса геаграфічнага факультэту БДУ, лідэр Маладога Фронту Павал Севярынец, які ў гэтым годзе мусіў скончыць навучанне ў спэцыяльнасці “геалёгія”, 15 чэрвеня ня быў дапушчаны да абароны сваёй дыпломнай працы “Бурштын Беларусі”. Дэкан факультэту, Іван Іванавіч Пірожнік, не дазволіў абараняць дыплём, напісаны беларускай мовай у клясычным (тарашкевіцкім) правапісе, і наclaў на тытульным аркушу рэзалинью (на мове арыгінала): “В таком виде работа не может быть допущена к защите в государственной экзаменационной комиссии.”

Звяртае на сябе ўвагу, што ўсе спэцыялісты-геолягі, якія ўваходзілі ў камісію (у т.л. і знакаміты акадэмік Р. Гарэцкі), дыплём да абароны прынялі — але ў апошні момент працай студэнта Севярынца зацікавіўся географ І. І. Пірожнік. (Вядомыя прэцэдэнты, калі студэнты ў асьпіранты розных беларускіх ВНУ выконвалі ў паспяхова абаранялі курсавыя, дыпломнія ў навуковыя працы менавіта ў клясычным беларускамоўным варыянце. Больш за тое, яшчэ сьвежая гісторыя з газэтай “Наша Ніва”, якая выйграла падобны суд у Дзяржкамдруку).

Аданак, праз некалькі дзён, калі беларускія СМИ гучна загаварылі пра гэту гісторыю, дэканат здаўся. Прадстаўнікі дэканату патэлефанавалі ўва Ўправу БНФ, знайшлі там Паўла Севярынца ў паведамлі, што абарона ягона га дыплому ўсё ж такі дазволеная. Яе перанеслі на 27 чэрвеня. Такім чынам, старшыня МФ выйграў супрацьстаянне і будзе абараняць працу, напісаную тарашкевіцай. Праўда, за гэты час ягоныя аднагрупнікі дыплёмы ўжо атрымалі.

С.А.

Каб ня клеілі

У ноч з 3 на 4 чэрвеня падчас расклейкі ўлётак быў затрыманы двое сяброў Койданаўскае рады Маладога Фронту – Яўген Афнагель і Павал Камоска. Іх адвезлі ў Маскоўскі РАУС. Там іх пратрымалі з 2.30 ночы да 6 гадзінай раніцы. На хлопцаў склалі пратаколы, а таксама канфіскавалі ўлёткі з контактамі Койданаўскай Рады МФ.

Г.А.

Яўгена Скочку зноў могуць пасадзіць

20 чэрвеня скончыўся год адтэрміноўкі па крымінальнай справе намесніка старшыні Маладога Фронту Яўгена Скочкі. Роўна год таму судзьдзя В. Камісараву у Менскім гарадзкім судзе вынес Яўгену абвінаваўчы прысуд за арганізацыю 14 лютага 1999 году несанкцыяванага маладзёвага шэсціца «Беларусь у Эўропу-4», якое скончылася велізарным фаервэркам і арыштам дзесяткаў удзельнікаў: “Адзін год зняволенія з адтэрміноўкай на адзін год”.

Уесь год улады іэрвова спрабавалі спракаваць ці затрымаць Яўгена на маніфэстациях (праўда, маладафронтавцы Жэню ратавалі), слалі пагрозы і павесткі, неаднаразова выклікалі ў праекратуру.

На дніах, па заканчэнні выпрабавальнага тэрміну, справу Яўгена Скочкі перадалі ў суд Новабеліцкага раёну Гомеля, які павінны ў бліжэйшы час адказаць на пытаньне, ці пасадзіць Яўгена на 1 год у турму.

Гэта ўжо шостая (6!) крымінальная “палітычна” справа, па якой праходзіць намеснік старшыні Маладога Фронту Яўген Скочка.

Прэс-служба Маладога Фронту

Малады Фронт ня хочуць рэгістрація

Больш за месяц таму Малады Фронт падаў у Міністэрства юстыцыі дакументы на рэгістрацыю. Як вядома, Міністэрства ўзялі разглядаць такія справы ў месечны тэрмін.

Маладафронтавцы, якія апошнімі днімі настойліва спрабавалі высьветліць лёс маладзёвага грамадзкага аб'яднання “Малады Фронт”, аказаўся перад фактам відавочнага парушэння закона.

Выкананіца, якія прызначаны для разгляду дакументаў Маладога Фронту, Станіслаў Шляхто, 21 чэрвеня заяўві старшыні арганізацыі Паўлу Севярынцу, што на гэты момант справа МФ знаходзіцца ў так званай “камісіі Замяталіна” і даць адказ на простае пытаньне – ці зарэгістравалі “Малады Фронт” – ён ня можа.

МФ звяртае ўвагу на тое, што такім чынам Міністэрства юстыцыі відавочна парушае закон “Аб грамадзкіх аб'яднаннях”.

Управа Маладога Фронту накіроўвае ліст спадару Сухініну, загадчыку аддзелу рэгістрацыі грамадзкіх аб'яднанняў, з патрабаваннем даць адказ.

Маладафронтавцы не выключаюць, што такая пазыцыя Міністэрства звязана з

Грозны, помста паўстанцаў

Якая б ні была вайна — з усім можна звыкнуцца. Зараз, калі ў быў разбуранай сталіцы Чачні не засталося камяні на камяні, Расея беспасьпяхова спрабуе пераканаць сябе й міжнародную супольнасць у тым, што паўстаньне падаўленае. “Зараз час пачынаець рэканструкцыю,” — кажа афіцэр расейскай арміі, якому даручана суправаджаць у паездцы нешматлікую группу заходніх журналісту: яны разъмасціліся на бранятанку, скапіўшыся за рулём гарматы. Танк прыкрываюць салдаты з аўтаматамі напагатове. Афіцэр выглядае ўпэўненым. Аднак яго людзі працягваюць уважліва глядзець вакол, таму што, калі будзе засада, трэба пачаць страліць першымі. Салдаты нашмат больш думаюць пра выживанье, чым пра нейкую рэканструкцыю.

Ноччу, практычна кожную ноч, узброеная барацьба працягваецца ня толькі ў горных раёнах Чачні, дзе гаспадараць баевікі, але і ў “вызваленым ад тэрарыстаў” Грозным. Больш ня чутна бесъпрепарыных выбухаў авіяцыйных бомбай і артылерыйскіх снарадаў — у Грозным амаль няма чаго разбураць. Розніца адно ў тым, што цяпер у Чачні ідзе толькі партызанская вайна. У ходзе гэтай, ужо хранічнай, вайны, не ўлічваючы ахвяраў сярод грамадзянскага насельніцтва і паўстанцаў, фэдэральныя войскі й расейскія сілы бясыпекі згубілі забітымі 2.300; 6.700 чалавек парапененых.

Разбураны Грозны

намеснік старшыні расейскай грамадзкой адміністрацыі ў Чачні Сяргей Зьевраў.

Тэрарыстычны акт, у выніку якога загінулі два намеснікі, а мэр Грознага быў парапенены, у чарговы раз ставіць пад сумненіне шырока рэкламаваны посыпех у крыававай вясінай апэрацыі Масквы на Каўказе.

Нягледзячы на прысутнасць 80 тысячай вайскоўцаў (паводле звестак чачэнцаў — больш за 200 тысячай) супраць

3 тысячай баевікоў, да гэтага часу не была дасягнутая асноўная мэта любой стратэгіі барацьбы з паўстанцамі: і заляцыя якія ўнічага ядра паўстанцаў ад шырокіх масаў і патэнцыяльных паплечнікаў. Для працягвання сваёй дзейнасці

якую рэканструкцыю можна казаць у горадзе, разбураным на 80%. У людзей, што жывуць у Грозным, дзе да гэтых дзіявоў войнаў колькасць насельніцтва складала 500 тысячай жыхароў, дзе паспехова працавалі буйныя прамысловыя прадпрыемствы й дзейнічаў універсytэт, няма ні сіятла, ні вады. Гэтыя 20 ці 30 тысячай людзей, што перажылі вайну, ня вераць у спробы адбудаваць горад. “Дзе гэтая бандыты? Можа, мы бандыты, тыя, хто засталіся тут толькі таму, што нам больш няма куды бегчы і няма ад каго чакаць дапамогі?” — пытаецца старая жанчына. Яна больш не атрымлівае пэнсію і вымушаная жыць разам зь іншымі, хто згубіў дах, у чыгуначных вагонах.

Пяцідзесяцігадовы Аслан, мяркуючы па імені, мусульманін, лічыць, што яму паshanцавала больш. “Мне, за тое, што я праслужыў 15 гадоў у савецкай арміі, рускія пачалі плаціць пэнсію па інваліднасці 140 рублёў у месяц, на якія можна набыць трох з паловай кілаграмы памідораў. Але я, зразумела, не могу дазволіць сабе памідораў!”. Вось так. Нават у банальнасці гэтых выказванняў заключаная сутнасць канфлікту, які, калі ён ія скончыцца ў самы бліжэйшы час, будзе спрыяць узмацненню салідарнасці простых людзей з экстремістамі, якія тэрарычна абгрунтуюць неабходнасць узброенай барацьбы, злачыннымі элемэнтамі, якія карыстаюцца сеньняшнім станам хаосу, і групамі, якія ў Маскве лічаць тэрарыстычнымі. У такім выпадку вайна ў Чачні можа перакінцца на ўесь Каўказ.

Да друку падрыхтавала

Алеся МАРЦІНКЕВІЧ

паводле “Corriera della Sera”

Расейцы глядзяць на Чачнію праз аптычны прыцэльнік

Апошнія навіны абвяргаюць ўсе ўпэўненія заявы Масквы аб тым, што, па меншай меры, у так званых “вызваленых раёнах” Чачні вайна ўжо скончылася — у пяці кіляметрах ад сталіцы ў выніку выбуху дзіявоў радыёкіравальных фугасаў быў знишчаны аўтамабіль, у якім знаходзіліся мэр Грознага Суп’ян, месцыца, а таксама

кіраўнікі паўстанцаў павінны мець абсолютную свабоду дзейнасці. Гэта дактрина распрацаваная адным з самых крыавых тыранаў, але разам з тым — самым дасьведчаным стратэгам рэвалюцыйнага тэрарызму, таварышам Мао Цзэдуна.

Пры гэтым асноўнай проблемай у Грозным застаецца выживанье. Пра

Вячаслаў Сіўчык: “Запрашаю ўсіх сяброў КХП вяртаца ў БНФ”

Днямі менскае кірауніцтва КХП-БНФ адправіла ліст, адрасаваны сябрам КХП, дзе адсутнічаюць суполкі партыі. Аднак ліст гэты, як стала вядома, атрымліваюць і сябры некаторых рэгіянальных структураў БНФ “Адраджэнне” і Партыі БНФ. У лісьце, між іншага, гаворыцца, што толькі КХП-БНФ ёсьць адзіным легітымным Фронтом; акрамя таго, ад імя КХП пропануеца правесці “пераўлік сяброў грамадзкага аб'яднання “Беларускі Народны Фронт “Адраджэнне”. Вось што гаворыць на гэты конт намеснік старшыні БНФ “Адраджэнне” і Партыі БНФ Вячаслаў Сіўчык.

— Я быў вельмі зьдзіўлены, калі зявіўся пакет дакумэнтаў да сябраў Грамадзкага аб'яднання БНФ “Адраджэнне” ад кірауніцтва КХП. Реч у тым, што падчас правядзення другой сесіі апошняга, IV Зыезду БНФ “Адраджэнне”, я ні разу не пакінуў залю паседжання, быў і на той частцы, што праводзілася прыхільнікамі Пазняка. Я быў глыбока перакананы ў тым, што гэтыя людзі хочуць пакінуць у спакоі грамадзкую арганізацыю. Існуюць відэа- і аудыёзапісы таго, што адбывалася падчас правядзення Зыезду. Больш таго, кіраунік МФ Павал Севярынец усё ж такі здолеў атрымаць там слова і ў адкрыту прасіў гэтых некалькі дзесяткаў чалавек, якія засталіся ў залі, не расколваць Народны Фронт, а прыняць удзел у працы другой сесіі Зыезду.

Але цяпер нашыя калегі падумалі, што за тыя паўгады, якія нас аддзяляюць ад другой сесіі, шмат хто забывае пра

тое, што было ўвосень. Таму цяпер і пайшлі пакеты дакумэнтаў, дзе съцвярджаецца, што КХП зъяўляецца (ні больш, ні менш) легітымным Народным Фронтом “Адраджэнне”, хаця ўсім вядома, і дзе знаходзіцца Фронт у Менску, і тое, што пасля восеніскіх падзеяў рэальная ўзынікла дзіве партыі. І гэта не азначае, што мусіць узынінць два рухі БНФ “Адраджэнне”. Я думаю, што ў сёньняшніх умовах, калі трэба скансалідаваць усё для барацьбы за незалежнасць, каб лукашэнкаўскі рэжым ня быў тут вечным, неабходна вельмі ўважліва ставіцца да ўсіх палітычных ініцыятываў, якія ўзынікаюць, прычым ня толькі ўва Фронце.

Я хацеў бы нагадаць, што кіраунікі Партыі БНФ пасълядоўна змагаліся з сёньняшнім рэжымам. Невыпадкова, што гэта адзіная беларуская партыя, большасць кіраунікоў якой прыйшла праз крымінальныя справы, незаконна

ўзбуджаная лукашэнкаўскім рэжымам. Я хацеў бы нагадаць, што і Вінцук Вячорка, і Юры Хадыка, і Павал Севярынец, і я — праходзілі ў 96-99-х гадах па шэрагу крымінальных справаў. БНФ спрабуе ў гэтых няпростых умовах скансалідаваць усе наяўныя сілы, і правядзенне Вясны-2000 паказала, што такія сілы ў Беларусі ёсьць.

Сёньня кірауніцтва Фронту робіць усё магчымае, каб падчас правядзення рэжымам сваіх выбараў апазыцыя не была расколатая. Мы імкнемся зрабіць усё, каб апазыцыя ў гэтых выбарах ня ўдзельнічала і такім чынам ня дала рэжimu магчымасці легалізаваць уладу. У гэтых варунках нам сапраўды варта было б падумаць, што і як можна была б зрабіць, каб палепшыць сітуацыю ў Народным Фронце.

Толькі Москве, толькі рэжimu карыс-

Працяг на стар. 8

Рэха

Аппата на-беларуску?

Дзяржаўны Дэпартамэнт патрабаваў ад Беларусі спыніць перасьлед апазыцыйных лідэраў, якія нядавна наведалі Вашынгтон. Але беларускі амбасадар Валеры Цапкала заявіў, што Злучаныя Штаты няправільна тлумачаць заўвагі Аляксандра Лукашэнкі.

Усё пачалося з таго, што супрацоўнік Дзяржаўнага Дэпартамэнту Філіп Рыкер зрабіў закід Лукашэнку з той прычыны, што той пагражай адпомсціць палітычнай дэлегацыі апазыцыйных лідэраў і назваў апазыцыю пагрозай бяспекі Беларусі. У адказ Лукашэнка распаўсюдзіў плёткі, што дэлегацыя шукала гроши ў Злучаных Штатах, каб скінуць урад. Спадар Рыкер заявіў: “Любая спроба помсты тым асобам, якія прысутнічалі на сустрэчы ў Вашынгтоне, будзе сур'ёзной памылкай у падрыхтоўцы да выбараў сёлета, а таксама будзе перашкаджаць аднаўленню дэмакратычнага працэсу ў Беларусі. Мы настойваём, каб Лукашэнкаўскі рэжым уступіў у адкрытыя перамовы з апазыцыяй аб правядзеніі свободных і дэмакратычных выбараў, палітычныя крызіс,

што пануе ў краіне.”

Злучаныя Штаты падтрымалі апазыцыю ў адмаўленыні вынікаў рэфэрэндуму 1996 году, калі быў распушчаны парламент, узмацинілася ўлада Лукашэнкі і быў падоўжаны тэрмін ягоных паўнамоцтваў.

Але беларускі амбасадар паведаміў, што ён плянует сустрэцца з Дзяржаўным Дэпартаментам, каб растлумачыць, што Лукашэнка няправільна працьтавалі.

“Мы ўвесь час спрабуем растлумачыць гэта Дзяржаўнаму Дэпартаменту” — заявіў ён. Цэпкала таксама паведаміў, што ён “ня ведае крыніцу інфармацыі”, якая распавядае аб пагрозах, якія прыпісваюць Лукашэнку. Амбасадар сказаў, што Лукашэнка нават спрабаваў правесці “палітычны дыялёг з палітычнымі партыямі”, а апазыцыйная дэлегацыя яго

праігнаравала. “Ён запрашаў апазыцыю сустрэцца зь ім”, — заявіў Цэпкала. Амбасадар таксама паведаміў, што Лукашэнка нязгодны з тактыкай апазыцыі ў спробах шукаць палітычную падтрымку ў Злучаных Штатах.

Дзяржаўны Дэпартамэнт рэгулярна гаворыць пра парушэнні правоў чалавека Лукашэнкам.

Пасля сустрэчы з беларускімі палітыкамі старшыня Рады Міжнародных дачыненняў Джэсі Гэлмс заверыў дэлегацыю ў сваёй падтрымцы. Ён заявіў, што выступае гарантам усебаковай падтрымкі з боку ЗША для беларускіх дэмакратычных і гармдзянскіх груп.

Пераклада з ангельскай мовы
Алесія Марцінкевіч паводле
“Washington Times”

Пікетаваць толькі за гроши

Цікавую пастанову выдалі чыноўнікі слуцкага гарвыканкаму. Рэч у тым, што не так даўно мясцовыя настаўнікі вырашылі правесці пікет, пратэстуючы супраць нізкіх заробкаў. Настаўнікі занеслы заяву ў гарвыканкам і атрымалі адказ у выглядзе пала жэньня «Аб парадку аплаты расходаў, звязаных з правядзеннем масавых мерапрыемстваў у г. Слуцку». Цяпер мітынгоўшчыкам давядзеца спачатку перавесці на рахунак гроши памерам шэсць мінімальных заробкаў і аддаць квіток у выканкам. Пасля ўсіх працэдураў можна ісьці ды пікетаваць.

Алена ВАЛЫНЕЦ

Як жывем?

Пакупная здольнасць сярэднемесячнай заработка платы ў Беларусі працягвала зыніжацца на працягу ўсяго мінулага дзесяцігодзьдзя. Калі ў далёкім 1991 годзе сярэдні беларус меў магчымасць на месячную зарплату набыць 97 кг мяса ці больш за тону малака, то ў 1998 годзе гэтая лічбы склалі адпаведна 54 кг і 572 кг, у 1999-м - 61 і 605. Паводле статыстыкі, сёння на сярэднюю зарплату мы ў стане набыць 37 кіляграмаў мяса ці 404 кіляграмы малака. У 91-м на заробак мы маглі набыць 77 кг масла альбо 275 кг цукру, зараз толькі 32 альбо 174 адпаведна. Затое цяпер беларус, месяц папрацаваўшы, можа прыдбаць 340 кг нацыянальнага стратэгічнага прадукту - бульбы, нават на 10 кіляграмаў больш, чым у 98-м. Праўда, дзесяць год таму гэтая лічба складала 655 кг. Адзіны паказынік, у якім апошнім часам адбываецца адносны рост - гэта хлеб. Сёння жыхар краіны за сярэднемесячны заробак набудзе 343 кіляграмы хлебу, а ў 98-м - толькі 250 кг. У 91-м гэты паказынік быў на роўні 507 кіляграмаў.

Як зарабляем?

На сёньняшні момант у Беларусі заробкі ніжэйшыя за «рысу беднасці» атрымліваюць больш мільёну працоўных грамадзянаў. Агулам у краіне 80% людзей атрымлівае даходы (з разыліку на аднаго чалавека) ніжэй за мінімальны спажывецкі бюджет, 47% - ніжэйшыя за неабходны жыццёвы мінімум.

BARC

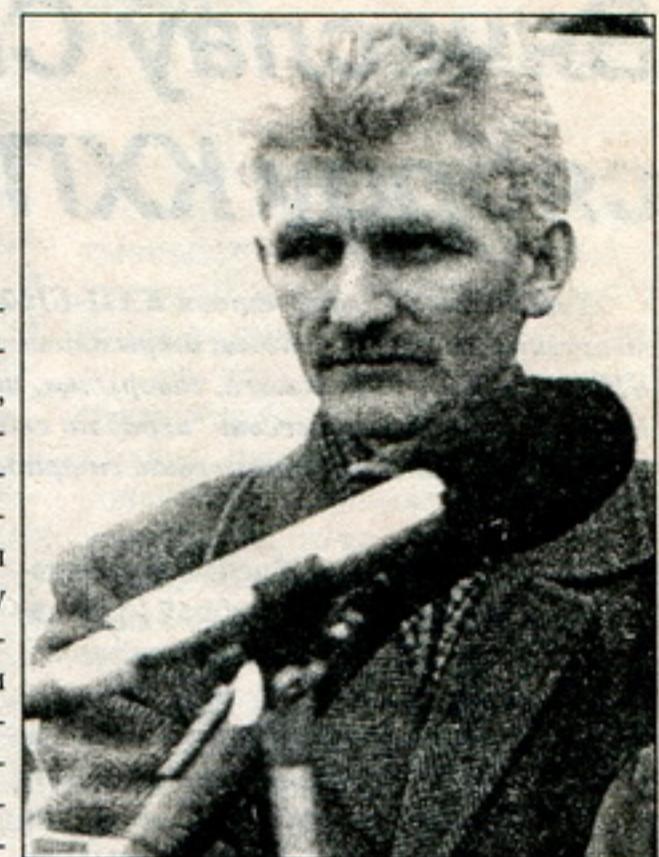
Алесь Бяляцкі

**Намеснік старшыні
БНФ «Адраджэнне» й
Партыі БНФ**

Нарадзіўся 25.09.1962 г. у Карэлі (Расея), у 1984 г. скончыў Гомельскі ўніверситет (беларуская й расейская філалёгія), у 1989 г. — аспірантуру Інстытуту літаратуры беларускай Акадэміі Навук. Працаваў настаўнікам, навуковым супрацоўнікам, дырэктарам Літаратурнага Музэя Максіма Багдановіча (Менск). З 1982 году ўдзельнічаў у падпольнай маладзёжай атыкамуністычнай арганізацыі, быў адным з арганізатораў маладзёвага дэмакратычнага руху ў Беларусі ў другой палове 80-х. Уваходзіў у арганізацыйны камітэт адной з першых праваабарончых арганізацый у Беларусі «Мартыралёг Беларусі» (1988), масавага дэмакратычнага руху «Беларускі Народны Фронт «Адраджэнне» (1988). У 1991-95 гг. быў дэпутатам Менскага гарадзкога савету. Алесь Бяляцкі — намеснік старшыні БНФ «Адраджэнне», сябра Саюзу пісьменнікаў Беларусі.

За актыўную грамадzkую і праваабарончую дзеянасць А. Бяляцкі больш за 20 разоў прыцягваўся да судовай адказнасці камуністычнымі і посткамуністычнымі ўладамі.

У 1996 г. Алесь Бяляцкі стаў адным з заснавальнікаў Праваабарончага Цэнтра «Вясна-96», які з 1999 г. мае назыву: Праваабарончы Цэнтар «Вясна», старшынём якога ён ёсьць і зараз.

Ад першай асобы

Вячаслаў Сіўчык: “Запрашаю ўсіх сяброў КХП вяртаца ў БНФ”

Працяг на стар. 7

на тое, што ёсьць два Франты. Падчас VI Зьевду адбылося выдзяленне групы людзей у асобную Кансэрватыўна-хрысьціянскую партыю. Яны маюць на гэта права, але калі яны думаць аб Беларусі, пра будучыню, то, натуральна, мусіць быць унормаваныя стасункі паміж КХП і БНФ. У партыю БНФ сёньня ўваходзяць такія вядомыя у Беларусі людзі, як Уладзімер Арлоў, Анатоль Грыцкевіч, Рыгор Барадулін, Артур Вольскі, і іншыя. Я бачу, што ў гэтай сітуацыі мусіць быць падписане пагадненне паміж двума партыямі (я нават лічу, што КХП мае права таксама і на абрэвіятуру БНФ, бо паходзіць з Народнага Фронту). На мой погляд, гэта задача рэжыму — паклёніцаць на апазыцыю, пасыядоўна займацца ачарненнем лідэраў. Я магу дакументаваць пра тое, што было зроблена кіраўніцтвам Партиі БНФ за мінулыя паўгады. На вялікі жаль, я не магу прыгадаць нічога за апошнія паўгады, што можна было аднесці на раахунак маіх калегаў, зь якімі мы разам змагаліся супраць рэжыму яшчэ зусім нядаўна, і якія ўтварылі новую партыю.

Мне хацелася б, каб канфлікт на роўным месцы быў вычарпаны вось гэтым апошнім лістом. Сытуацыя такая, што ў нашых рэгіональных аддзяліках і так хапае ціску з боку рэжыму, бо ёсьць дыктатура, якая мае рэальная спэцслужбы, КДБ. А калі будзе ісьці ціск на нашых актывістах з боку КХП — гэта проста занадта. Таму мне хацелася б, каб быў улагоджаны канфлікт, якога ня мусіць быць. Я з свайго боку запрашаю ўсіх сяброў КХП вяртаца ў БНФ “Адраджэнне”, прыходзіць да нас ва Ўправу Фронту. Нічога насамрэч не зъмянілася. Сёньня тая ж сітуацыя, зь якой мы спрабуем замагацца ўжо 6 гадоў. Працягваеца акупация з боку Масквы, і мы мусім зъяўляцца увагу не на суб'ектыўныя фактары. Адказнасць сёньня ляжыць на ўсіх — і на кіраўніцтве Партиі БНФ, і на КХП, і на шараговых актывістах. Бо калі людзі, якія існуюць у адным ідэалагічным полі ня могуць дамовіцца — гэта non-sense.